

afvejning i forhold til andre sundhedsmæssige og sociale problemområder.

Københavns Kommune har udtalt, at den er enig i lovforslagets hovedsigte, at indsatsen mod alkoholmisbruget skal styrkes – særligt i en situation hvor alkohol som følge af afgiftsharmoniseringen inden for De Europæiske Fællesskaber bliver billigere. Kommunen finder imidlertid, at forslaget er udtryk for en helt unødvendig detailregulering af den amtskommunale og kommunale behandlings- og forebyggelsesindsats.

Vedtagelse af lovforslaget vil, efter Københavns Kommunes opfattelse, indebære en uhensigtsmæssig adskillelse af forebyggelses- og behandlingsindsatsen på rusmiddelområdet, i en alkoholrelateret del og en narkotikarelateret del. En sådan adskillelse vil vanskeliggøre indsatsen på et område, hvor blandingsmisbruget er i vækst.

Københavns Kommune henstiller, at lovforslagets færdigbehandling afventer og medinddrager det af Amdrætsforeningen igangsatte udvalgsarbejde, der forventes afsluttet ultimo 1991 og hvor der vil foreligge en samlet beskrivelse af udviklingen på området samt en beskrivelse af de organisatoriske og finansielle problemstillinger på området.

Københavns Kommune har sympati for forslaget om etablering af et landsdækkende organ til fremme af initiativer vedrørende forebyggelse og behandling af rusmiddelmisbrug, men finder, at kommunen bør være selvstændigt repræsenteret i et landsdækkende organ.

Etableringen af en alkoholfond, som beskrevet i lovforslagets kapitel 3, finder Københavns Kommune er udtryk for en uheldig afgrænsning af alkoholområdet fra det øvrige rusmiddelmisbrugsområde, en afgrænsning der kan modvirke lovens sigte om en styrket indsats mod de sociale- og sundhedsmæssige problemer, der følger af rusmiddelmisbrug.

Frederiksberg Kommune bemærker, at kommunen principielt er enig i, at der er behov for en øget indsats mod alkoholmisbrug, herunder en øget forebyggende indsats. Det anføres, at lovforslaget meget detaljeret beskriver, hvorledes den kommunale indsats på en bindende måde skal organiseres.

Der udtrykkes betænkelighed ved, at den kommunale frihed til selv at tilrettelægge en målrettet forebyggelsesindsats på området ved en vedtagelse af lovforslaget vil blive meget begrænset. Hertil kommer, at enkelte af bestemmelserne for Frederiksberg Kommune virker overdimensionerede, f.eks. at kommunen i sin egenskab af amtskommune skal ansætte mindst 3 alkoholkonsulenter. (Antallet af alkoholkonsulenter er efterfølgende ændret til mindst 2). Endelig udtaler kommunen, at forslaget ikke fore-

kommer at være i overensstemmelse med det generelle ønske om en regelforenklung. Kommunen henviser til, at indenrigsministeren i skrivelse af 18. april 1991 på vegne af regeringen har opfordret alle landets kommuner og amtskommuner til at fremkomme med forslag til ophævelse eller ændring af regler, som enten er overflødige eller generende for lønsningen af de kommunale opgaver.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Ifølge det vedtagne beslutningsforslag forudsættes det, at indsatsen i kommunerne om forebyggelse, tidlig indsats mod misbrug og støtte efter behandling styrkes ved i hver kommune at nedsætte et forebyggelses- og bevillingsnævn, der får bistand fra kommunal(e) alkoholkonsulent(er).

Forebyggelses- og bevillingsnævnet er i følge lovforslaget et selvstændigt nævn, der skal forestå en række foranstaltninger vedrørende alkoholmisbrug. Henlæggelsen af disse opgaver til et nævn, der er uafhængigt af kommunalbestyrelsen, indebærer, at kommunalbestyrelsens kompetence og ansvar på dette område tilsvarende begrænses.

Til § 1

Ifølge bemærkningerne til beslutningsforslaget skal den væsentligste indsats ske på lokalt kommunalt plan, hvor et forebyggelses- og bevillingsnævn (FBN) i hver enkelt kommune skal have lovfæstede forpligtelser til at forestå en kulturpolitisk udvikling, hvor der sættes på forebyggelse ved forskellige tiltag. Det vil være naturligt, at forebyggelses- og bevillingsnævnet udfører sit arbejde i sammenhæng med lokale institutioner og organisationer såsom skoler, ungdomsklubber, boligforeninger, patientforeninger, afholdsforeninger, logger, idrætsforeninger, (grund)ejnerforeninger, vælgerforeninger m.fl. De frivillige organisationer har en særlig opgave at løse ved etablering af forskellige tilbud, der kan være en støtte efter en behandling, hvad enten den er foregået ambulante eller som døgnbehandling. Der lægges vægt på, at der findes mangfoldige foreningstilbud. Findes sådanne ikke, tager forebyggelses- og bevillingsnævnet initiativ til etablering af sådanne via den/de kommunale konsulent(er). Desuden bør arbejdsmarkedets organisationer, det vil sige fagforeninger og arbejdsgiverforeninger, inddrages i arbejdet for at gennemføre en indsats på de enkelte arbejdspladser for forebyggelse af alkoholproblemer og tidlig indsats i forhold til begyndende misbrug. Som eksempel på et kommunalt tiltag kan nævnes